

Aleš je hotel prasniti za njo, toda Makar ga je zgrabil od zadaj za polo kožuha.

Titima! Zakričal je. To je moje! in sam jo je udril za lisico.

„Titima!“ odzval se je kakor odmev zopet glas Aleša, in Makar je občutil, da je zdaj njega zgrabil za kožuh in mahoma tekel zopet spredaj.

Makar se je razkačil. Pozabil je lisico in cvrl za Alešem, ki je bežal.

Bežala sta kar se je dalo. Mecesnova veja je posnela kučmo z Aleševe glave, pa ni bilo časa, da bi jo pobral. Makar je bil za petami z jarostnim vpitjem. Toda Aleš je bil vselej bolj premeten, nego ubogi Makar. Hipoma se je ustavil, se obrnil in napognil glavo. Makar je trčil v njo s trebuhom in se prekopicnil v sneg. Ko je padal, potegnil mu je prokleti Aleš kučmo z glave in se skril v tajgi.

Makar se je medlo vzdignil. Čutil je, da je do cela pobit in nesrečen. Nравstveno stanje njegovo bilo je gnusno. Lisica je bila uže v rokah, a zdaj . . . Zdelo se mu je, da je v potemnevšji goščavi še enkrat nasmešljivo mahnila z repom, pa se skrila za vselej. Potemnelo je. Belkasti oblaček toliko, da se je videl nad glavo. On je počasi nekako tajal, od njega so se nekako trudno in otožno lili žarki severnega sija in umirali.

Po vrelem telesu Makara curljali so celi potoki ostrih kapelj talega snega. Sneg se mu je vtihotapil v rokave, za vratnik kožuha, mužil se na hrbtu, lil za golence. Prokleti Aleš jo je popihal z njegovo kučmo. Rokavice je usejal nekje, ko je bežal. Slaba mu je pela. Makar je znal, da se ljuti mraz ne šali z ljudmi, ki ho dijo v tajgo brez rokavic in brez kučme.

Dolgo je uže šel. Kakor je računil, bi moral že zdavnaj priti iz Jamalaha in zagledati zvonike a vedno je še taval po tajgi. Goščava ga je kakor čarovnica držala v svojih objemljajih. Iz daljave je bilo še vedno slišati taisto slavnostno klenkanje. Makaru se je zdelo, da mu gre naproti, pa zvonjenje se je vedno oddaljšalo, in čem tiši in tiši so postajali njega prelive, tem silneje je Makaru v srcu sililo obupanje.

Utrudil se je. Ves zadavljen je bil. Noge so kin-kale pod njim. V razbitem telesu je stokala topa bolečina, V prsih mu je zapiralo sapo. Roke in noge so bile uže kakor krepelci. Obnaženo glavo stiskali so nekaki razheljeni obroči.

„Poginem, pa je!“ šinilo mu je po glavi. Pa vendar je šel.

Tajga je molčala. Samo zapirala se je za njim z nekako sovražno trmo: nikjer se ni svetilo; nikjer nič upanja.

„Poginem, pa je!“ mislil je vedno Makar.

Popolno oslabil je. Zdaj ga je mlado drevje kle-stilo po licu kar naravnost, brez vsake sramožljivosti kakor da mu navlašč nagaja v njegovem brezpomočnem položaji. V jednom mestu je na goličavo pribežal bel auškan (zajec), sedel na zadnje lapice, pomigal z dolgimi

ušesi s črnimi marogami na konci in se začel umivati in se predrzno pačiti Makaru. Dal mu je razumeti, da on njega, Makara, odlično zna, da on je ravno taisti Makar ki je razstavil v tajgi ostroumne mašine, da bi njega, zajca, pogubil. No zdaj on njemu lahko nagaja.

Makaru se je inak storilo. Mej tem se je tajga vedno oživljala, pa oživljala se je sovražno. Zdaj so celo daljna drevesa stegovala veje na njegov pot ter ga zgrabila za lase. svrkala po očeh, po licu. Téterevi so prihajali iz svojih skrivališč in ustavljali vanj svoje radovedne okrogle oči, a kosači so begali mej njimi z razpuščenimi repi in srdito odstavljenimi perotmi in so glasno pripovedovali svojim samkam o njegovih, Makarovih zvijačah. Naposled pa je v daljnih goščavah zarežalo tisoč lisičjih smrčkov. Nosljali so zrak in porogljivo gledali na Makara, migaje z ostrimi ušesi, zajci pa so stali pred njega na zadnje lapice in pobotali in pripovedovali o Makarovih nesrečah.

To je bilo pa uže preveč.

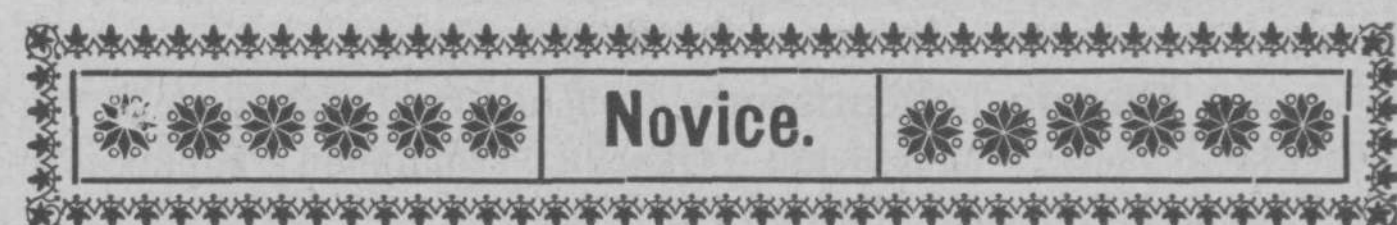
„Poginem!“ pomislil je Makar in sklenil, da to stvari takoj.

Legel je v sneg.

Mraz je pritiskal in pritiskal. Poslednji prelive severnega sija so medlo migljali in se vleкли po nebu in pogledovali na Makara skvoz vršine tajge. Poslednji odmevi zvona slišali so se iz daljnega Čalgona.

Severni sij je zatrepetal pa upasil. Zvon je umolknil. Makar je nmrl.

(Dalje sledi.)

— **Osebne vesti.** Suplent na ptujski gimnaziji gosp. Jos. Wester je imenovan profesorjem na gimnaziji v Novem mestu

— **Cerkvene vesti.** Župnik v Zaspu č. g. Fran Jereb je po 42letnem službovanju stopil v pokoj.

— **Promocija** Dne 5. februarja je bil na graškem vseučilišču promoviran gospod Ivan Oražen doktorjem vsega zdravilstva

— **Županom v Krškem** je zopet izvoljen ondotni meščanski učitelj gosp. dr. Tomaž Romih.

— **Župan tržaški v škripcih.** Tržaški župan dr. Dompieri se je iredenti hučo zameril. Ljubezen mej njim in mej iredento je sicer že davno izginila ali hladno razmerje se je sedaj nakrat premenilo v očitno sovraštvo. Povod temu je, da so sorodniki te dni umrlega tržaškega patricija Petra de Burla izročili županu 6000 Kron, da jih razdeli mej dobrodelne zavode, župan pa je prezrl „Lego“, pač pa dal Salezijancem 300 Kron.

— **Potrjena izvolitev.** Trgovinsko ministerstvo je potrdilo izvolitev gosp. Jožefa Kušarja predsednikom in gosp. Antona Kleina podpredsednikom trgovske in obrtne zbornice kranjske.

— **Čestitljiva starost.** Minoli teden sta v Svetem poleg Kamna praznovala Josip in Marija Kovačič zlato poroko. Oba skupaj sta 145 let stara.

— **Katoliška družba za Kranjsko** bo imela svoj občni zbor dne 19. februarja t. l. zvečer ob 7 uri v katoliškem domu prvo nadstropje v bralni sobi in bode zajedno volitev novega društvenega odbora. Društveniki se vabijo k vdeležbi.

— **Vodovod v Polhovem Gradcu** je izgotovljen in se je uradna kolavdacija vršila dne 10. t. m.

— **Volilo.** V Tržiču umrl I. Maleš je za reveže v Nevljah pri Kamniku volil 2000 kron.

— **Županska zveza** je naletela na odpor katoliško narodne stranke. Odpor je tako plitvo utemeljen, da ni vredno ga pobijati, saj je očitno, da izvira zgolj iz bojazni, da bi županska zveza ne bila orodje dr. Šusteršiča.

— **Lep župan.** Znani župan občine D. M. v Polju pod Ljubljano, I. Plevnik, je bil te dni radi lovske tatvine obsojen na globo 40 kron ali štiri dni zapora. Lep župan!

— **Volkovi.** V začetku minolega meseca je lovec I. Trebec iz Zagorja v šneperških gozdih ustrelil dva volka.

— **Za konjerejce.** Poljedelsko ministerstvo je ukazalo, da se bode na Kranjskem v spuščalnih postajah Kočevje, Ribnica, Rakovnik, Kostanjevica, Št. Jernej, Škocijan, Cerklje, Studenec, Grosuplje, Horjul, Vrhnika, Selo in Veliki Gaber od letošnje spuščalne dobe pričenši spet pobirala taksa za državne žrebce in to po 2 kroni, v postajah Postojna, Koseze, Cerknica, Rudolfovo in Žužemberk pa ostane še nadalje brezplačno spuščanje.

— **Umrli** je v ljubljanski bolnici Dragotin Žitnik, posestnik in lesni trgovec v Borovnici, vrl. narodnjak in ljubeznjiv družabnik. N. v. m. p!

— **Železnica Brežice — Novo mesto.** Železniško ministerstvo je dalo podjetniku Štefanu pl. Daubachju v Zagrebu za eno leto dovoljenje, da sme izvrševati tehnične priprave za zgradbo normalnotirne železnice od Brežic skozi Kostanjevico in Št. Peter do novomeške postaje.

— **Častno občanstvo** je občina Črni vrh nad Idrijo podelila bivšemu ondotnemu vikariju sedanjemu župniku v Trebelnem č. gospodu Janezu Hladniku.

— **Eksplozija v Radgoni.** Pri odkopavanju plinovitih cevij v Radgoni je neka cev eksplodirala. Učinek je bil, da so se vsi delavci omamljeni zgrudili na tla in da so bili lahko poškodovani.

— **Vipavska vinarska zadruga,** ki je velikansko škodila vipavskim vinogradnikom, ker je izdelovala in kot pristno vino prodajala petjot, je po daljši sušici ohne Sang und Klang umrla.

— **V Ameriko** je v mesecu januarju odpotovalo s Kranjskega 237 oseb.

— **Starosta spodnještajarskih učiteljev** kakor je bilo čitati v „Gospodarju“ še ni umrl, on še živi v Ljutomeru in ta je vpokojeni nadučitelj cirkovski g. Janez Weingerl, roj. 11. decembra 1811 v Jarenini, in je služboval od l. 1828 do l. 1879, skupaj 51 let, od teh 42 let kot nadučitelj v Cirkovicah.

— **Slovenci samo plačujejo.** Drugo leto 1901 bo v Gradcu štajarska deželna razstava. Dasi bodo to morali drago plačati tudi Slovenci, vendar se še vodilnim gospodom v Gradcu ni zdelo vredno, opozoriti po časnikih tudi Slovence na to razstavo, še mnogo manj pa se jim je zdelo vredno, privzeti v odbor katerega Slovence. Le plačujte Slovenci, le plačujte, kadar pa ne boste več mogli, bo že „Südmarka“ pokupila vaša posestva. Vi pa greste lahko s trebuhom za kruhom.

— **Novo slovensko tovarniško podjetje.** Gospod Dragotin Hribar iz Celja je otvoril v Ljubljani na Tržaški

cesti št. 57 prvo slovensko mehanično tvornico tkanin in pletenin. Že letos bo izdelala 20 000 ducatov vsakojavih nogavic in veliko število drugih izdelkov iz volne in bombaževine. Tišarna v Celju pa ostane tudi zanaprej v njegovih rokah.

— **Družba sv. Mohorja.** Vse Slovence vabimo v kolo naše dične družbe sv. Mohorja. Zdaj še je čas, da pristopite. Oglasite se pri poverjenikih, brž ko je mogoče, kajti kmalu bode potekel čas, ko se bodo nabiralne pole odposlale v Celovec. Nobena slovenska hiša najne pogreša knjig družbe sv. Mohorja. Slovenci! Naša sveta dolžnost je, da letos ob stoletnici Slomšekovi, duševnega ustanovitelja te družbe, izpolnimo zaželjeno število 80.000. Živeli udje družbe sv. Mohorja!

— **O gospodarskih zadrugah** je izdalo justično ministrstvo zanimivo naredbo z dne 17. januarja t. l., koje obseg je tudi za Kranjsko velepučen. Očita se sodiščem, da so pri registrovanju zadrug iz zakona z dne 14. aprila 1873 št. 71. državnega zakonika doslej do sedaj brezbrizno in največkrat protipostavno postopala, ko so v zadrugi register vpisala vsako zadrugo, ki se je ravno tako imenovala, dasi ni zadruga v smislu navedene postave. Ministrstvo pravi, da so se tiste zadruge v smislu navedenega zakona ustanovljene, v katerih člani skupno gospodarsko delujejo, med nje pa ne spadajo kapitalistične asocijacije. Upamo da bo posebno deželno sodišče v Ljubljani v tem oziru v prihodnje vestnejše izvrševalo svojo dolžnost, kakor doslej.

— **Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju** so v zadnjih treh mesecih darovali: Visoko c. k. ministerstvo za uk in bogočastje za revne slovenske visokošolce na pravniški in modroslovski fakulteti dunajske univerze, 380 Kron; slavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj mes. nov. pr. l. 120 K. m. dec. p. l. 90 K. in m. januarja 1900 120 K., skupaj 330 K., sl. posojilnica za Stari trg, Lož in sosedstvo, 40 K., Slovenci v Litiji po g. Iv. Jenku, 40 K.; sl. posojilnica in hranilnica v Moravčah, 20 K.; g. Vilj. Polak v Ljubljani (františkanski trg 12) 20 K.; po 10 K. so darovali gg. Dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju; Mih. Vošnjak, velepos. i. t. d. v Gorici; Al. Kremžar, mag. svetnik na Dunaju, Ant. Svetina, c. kr. notar v Pliberku; slavni „slovenski klub“ v Celovcu; France Majdič, c. kr. ožr. živino zdravnik v Logatcu, Makso Pletersnik, c. kr. prof. v Ljubljani, Jos. Stritar, c. kr. prof. na Dunaju; po 6 K. Štef. Lapajne, c. kr. nadkomisar v Litiji; Alojzij Karba, c. kr. poštni pristav na Dunaju; Dr. Josip Mantuani, c. kr. amanuensis dvorne knjižnice; France Hrašovec, c. kr. okr. sodnik v p. v Gradcu, France Oolak, c. kr. poštni kontrolor na Dunaju, gospa Fani Picek, v Ribnici (na Kranjskem): Ivan Arh, c. in kr. višji upravitelj na Dunaju; France Svetič, vzgojevalec v Hauensteinu (na Češkem); preč. g. Ant. Lednik, župnik v Ločah pri Konjicah, 5 K.; gospa Alojzija Kunaj, posestnica v Konjicah in gospica Milka Pirnat, učiteljica v Konjicah, po 5 K.; Ferd. Seidl, c. kr. prof. v Gorici, 5 K.; And. Svetlin iz Podborsta, 4 K.; Egidij Fux, c. kr. poštar v Ljubnem, 4 K.; neimenovan na Dunaju, 4 K.; Bogumil Vošnjak, sedmošolec v Gorici, 2 K.; Ivan Stanič v Kanalu, 1 K. 20 v. Blagim darovalkam in darovalcem bodi najiskrenejša zahvala! Društvo je tekočega šolskega leta razdelilo: Meseca novembra pr. l. 44 velikošolcem 244 K. v denarju, 356 obednic, skupaj 422 K.; meseca decembra pr. l. 46 velikošolcem 280 K. v denarju in 208 obednic, skupaj 384 K.; mes. januarja t. l. 38 velikošolcem 314 K., 141 obednic, skupaj 384 K. 50 v. V treh mesecih je društvo razdelilo 1290 K. 50 v. — Društveni odbor iskreno prosi, da vsak po svoji moči daruje za bedne mlade rojake na dunajskih visokih šolah. Darove bode hvaležno sprejemal društveni blagajnik. Gosp. Dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I. Singerstrasse št. 7.

— **Književnost.** „Der Süden“. — Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen 1. februarija izišla številka tega na Dunaju za hrvaške in slov. koristi izhajajočega časopisa ima sledečo vsebino: Und wo bleiben wir? — Noch über die Verfassungs Krise in Österreich. — Mittheilungen: Bosnien und Hercegowina: In den Delegationen; An der Pariser Ausstellung. Kärnten: Die slowenische Volksschule in Völkermarkt. Die Wirtschaftsgenossenschaft in Sinča Vas. Krain Ein Censurstückchen. Die Laibacher Strassentafeln. Öffentl. polit. Versammlung Gemeindewahlen in Tržič Zur Haltung der kath. nationalen Parthei. Kroatien und Slavonien: Aus dem Landtage. Die Kroatische Krone Küstenland. Reichsraths. Ersatzwahl. Eine Ernennung. Eine Enquete über die Weinclausel Gemeindewahlen. Steiermark: Die Geschwornenliste des Kreisgerichtes Cilli. Gerichtsverhältnisse in Steiermark Bezirksvertretungswahlen. Zur Landesausstellung — An der Heimat. — Allerlei: Aus der slavischen Welt, Vereinswesen Spenden für dürftige Hochschüler slovenischer Nationalität in Wien. — Ta lis izhaja trikrat na mesec na Dunaju. Naročnina znaša: Za celo leto 8 K. za pol leta 4 K, za četrt leta 2 K — Rojaki! Razširjajte ta, za naše politične razmere prepotreben list povsod: V društvih, gostilnicah, kavarnah, mej prijatelji in mej znanci.

— **Lepa beseda** Ministerski predsednik Körber je izdal na vse deželne voditelje navodilo k uradnemu občevarju s strankami. V tem pismu se zahteva, da morajo voditi pol. oblasti pri strogem izpolnovanju zakonov izključno stvarni prevdarki in blagor ljudstva opaziti morajo s paznim očesom potrebe ljudstva ter povsod pomoči, kjer ima pomoč kaj upanja na uspeh K temu je potrebno, da so oblasti vedno v zaupnem dotiku z ljudstvom. Naredba strogo zahteva, da ne sme nobeden uradnik pri uradnem poslovanju pokazati svojega političnega mišljenja. To so pač lepe besede, toda — bob v steno. Dokler nam pošilja vlada nacionalne nemške uradnike, ki niti našega jezika ne umejo, dokler so voditelji naših političnih uradov modrokrvni grofje, ki se bojijo, da jih plebejec že od daleč omadežuje, tako dolgo ni misliti na dotiko teh uradnikov z ljudstvom, in Körber lahko svoje doneče navodilo vtakne v žep!

— **Letošnje premembe o garnizijah** Evidenčni bataljoni polkov št. 7, 17., 47 in 87 v Celovcu, Ljubljani, Mariboru in Celju bodo nadomeščeni z drugimi bataljoni istih polkov

— **Konservativno obrtno društvo v Ljubljani** prireja v zadnjem času prav pridno shode, razpravlja ki se pa vseskozi v okviru tistih načel, ki so bila že pred 20 leti v navadi. Izvzemši g. M. Kunca se obrtniki vse premalo zanimajo za današnje gospodarske razmere in prave potrebe obrtnikov. Sploh diše ti shodi močno po agitacije v volilne namene, zato pa tudi udeležba ni dosti prida.

— **Blagoslovljenje delavskih hiš** „Slovenskega delavskega stavbinskega društva“ v Vodmatu se je vršilo dne 4. t. m. na slovesen način.

— **Romanje v Rim** po odpustke in milosti sv. leta snujejo nekateri ljubljanski duhovniki. Kdor hoče v Rim, naj se do 15. februarija oglasi pri svojem gospodu župniku.

— **Tatvina.** Jednoletnemu prostovoljcu J. Samcu v Ljubljani je bilo iz vojašnice pešpolka št. 27 ukradena suknja, v kateri je bilo poleg raznih drugih stvari tudi 100 gld. denarja.

— **Zverinjakov** je na Kranjskem šest in sicer so 3 na Dolenjskem, 2 na Notranjskem in 1 na Gorenjskem. Največja sta last kneza Windischgraetza.

— **Samomor.** 36letni posestnik na Bregu pri Trzinu se je obesil.

— **Ustrelil se je** v Ljubljani trgovski pomočnik Gustav Kavčič, ker mu je bila radi njegove malomarnosti služba odpovedana.

— **Grozna nesreča** zgodila se je 26. januarja na Vitanu pri Središču. Središki tržan Ivan Kolarič je hotel napajati konje iz nekega vodnjaka, a zgubil je ravnotežje in padel v 30 metrov globoki vodnjak. Seveda se je pri priči ubil.

— **Demonstraija v gledališču.** V gledališču na Reki, so priredili demonstracijo — igralci. V neko igro je bil uvrščen mažarski ples „Kör“. Igralci bi morali zaplesati a nihče se ni odzval. Godba je svirala poskočno melodijo, igralci so se pa smejali v orkester. Občinstvo je udarilo v plosk. Mažari sedaj res nimajo mirnega trenutka na Reki. Najbolje bi bilo, da upoštevajo svojo priljubljenost na Reki in poberejo šila in kopita.

— **Generali ki jokajo**, so najnovejša specialiteta — Angležev. Nedavno je opisoval nek angleški vojak generala Gataereja, kateri je jokal kakor otrok po njegovem porazu pri Stormbergu. Nek drug vojak od Cast-Surrey polka poroča iz Cliveley-a: „Naša parada zjutraj po bitki pri Colensi je bila pomilovanja vredna. General Hildyrrd je jokal kakor — dojenček, ko je korakal ob ostalih vrstah. Bodo pač še jokali angleški generali in ljudje bodo jokali, ko se jim ne posreči dobiti v kremplje zlatega Transvaala; a najbolj bo jokala Anglija in njena blagajna kadar potožita svoj zadnje zolze generala Roberts in Kitchener, na katere se še zanašajo v skrajni sili.

— **Največjo sesalko sveta** Največjo sesalko (pumpo) celega sveta ima bakreni rudnik „Calumet Hekla“ v Kaliforniji, kajti ta velikan izvrši največje delo mej sedanjimi sesalkami. Pumpo rabijo za izpiranje zmletih rudnin, katere je očistiti od primesov kamenja itd. za katero svrhu se rabi ogromne množine vode. Ta sesalka dvigne v 24 urah nič manj nego 270 000 hektolitrov vode, to je v eni minuti 188 hektolitrov. Ako bi se jo hotelo pa prignati, dvignila bi celo 337.000 hektolitrov vode v enem dnevu. Proti tej sesalki so takozvane „Mamut“-pumpe, le igračice, ker največja istih dvigne samo 135 hktl. v minuti ali 194 000 hktl. v dnevu.

— **Mrlič v kovčku.** To je bil te dni dirindaj v poštne vlaku južne železnice. V III razred je stopil v bližini Celja nek mož v vidni razburjenosti. Plašne poglede je pošiljal na kovček, katerega je prinesel seboj. Iz kovčka se je širil sumljiv duh. Vsi potniki v vozu so bili prepričani, da je plašni mož — morilec in da ima v kovčku zaprto svojo žrtev. V bližini Gradca je hotel mož izstopiti, a potniki so ga zadržali in v Gradcu izročili policiji. Na kolodvoru so odprli kovček. Iz kovčka je širil nepopisen smrad. Policaji so se morali prijeti za nos, v kovčku pa so bili veliki kosi pokvarjenega — štajerskega sira. — Bil je mrlič, v njem pa polno življenja. —

— **Kako se izračuni hitrost vlakov?** Vsakdo ki se vozi po železnici, lahko opazuje, da vlak, ki teče po tiru, pritiska z svojo ogromno težo na tračnico, ki se pod to težo nekoliko upogibljejo, ko pa odide vlak, se zopet dvignejo v prejšnjo lego. Ker je del tračnic pred vlakom še prost, stoji tora nekoliko višje, a pri teku čez ta del se čuje neko udarjanje, ki je značilno mej vožnjo železniških vlakov. Na teh udarcih toraj se da izmeriti hitrost kakega vlaka. Vzemimo tri razne dolžine tračnic tako od 6, 9 in 12 metrov. Prašajmo sprevednika, katera dolžina se nahaja na omenjenem tiru in na podlagi tega izračunamo. Treba se je zapomniti tri številke: 22, 33, 44 to je toliko, kakor 2×11 , 3×11 in 4×11 , kar si je lahko zapomniti. Kolikor udarcev naredi vagon na 6 metrov dolgi tračnici v 22 sekundah, toliko kilo-

metrov preteče vlak v eni uri. Pri 9 meterski dolžini tračnic je računati vdarce v 33 sekundah. pri dolžini 12 metrov dolžine, toraj v 44 sekundah, 50 udarcev, tedaj je preteklo omenjeni vlak v eni uri 50 kilometrov

— **Žid na delu.** Hrvatje imajo to srečo, da jih židje sleparijo kakor hočejo. Prilezujejo se jim na vse načine in se zlasti prikupljajo s tem, da se hinavsko pojavljajo za „dobre Hrvate in velike patrijote“ (prav kakor povsod, kjer jim diši „pečenka“!) Te pijavke imajo nastop v najboljši hiši in v najodličnejši družbi, s kratka tija, kjer vohajo denar in imetje. Dočim je judom vedno ohranjen prvi stol pri mizi, se dostikrat dogaja, da je pravim in značajnim domačinom zaprt ustov v meščanske hiše zlasti v trgovske, — vse to po preračunjeni kani judov. O resnici tu povedanega nas kaj krasno pouči sledeči slučaj. V Zagrebu živi jud Moritz Schoter, ki biva v ulici št. 40, rojen pa je na Ogorskem v Nagymartonu, predstavlja se trgovcem. Moritz Schoter je skušal si pridobiti si znanja pri duhovščini v Zagrebu in ko se mu je to posrečilo, je znal to znanje prav vrlo izkoristiti. Izmislil si je stvar takole: dal si je od več kanonikov izročiti (ali si jih je sam napravil in podpisal druge) nekaka priporočilna pisma, s katerimi pismi je potem romal po župniščih kakor „trgovec s starinam“, to da dela iz zabave, ker se mu kakor „častniku“ ne ljubi več biti pri vojaki, a denarja ima dovolj. Župniki so mu dajali stare cerkvene stvari, za katere je jud obetal prinesti novih. Jud se je pri župnikih delal najboljšega — kristjana, hodil z njimi v cerkev, se do tal priklanjal pred oltarji, prekrižaval se in molil v cerkvi in tudi pred — obedom, na kateri so ga župniki vabili in se sploh obnašal tako, kakor najuzornejši duhovnik. Toda kmalu se je sleperija razkrila in prišlo je vse skupaj v novine. Tu se je upozarjalo na Schotterja, da nabira staro mnogo vredno cerkveno opravo in jo zamenjava z novo, ki ni vredna ničesar. Jud, ki se ne da tako hitro odpraviti, se je po novinah branil in zagovarjal, da on ni jud in tudi ni hodil z sleparskim namenom po župniščih, marveč trgovec, ki ima dobro vest. Pozneje se je pa celo pokazalo, da je Schoter uganjal sleparije celo z svojim poklicom: tu se je predstavil za častnika, ondi za trgovca, drugod zopet za naravoslovca in zopet drugod se je delal poslanega od tega in onega. No, redarstvo je naposled izvedelo pravo: „Moritz Schoter, rojen v Nagymartonu komitat Sopron na Ogorskem, je trgovski agent. 45 let star, Mojzesove vere, oženjen in oče sedem otrok“, katere hoče vzgojiti v sleparije. Ljudstvo po Hrvatskem in drugod si iz tega slučaja pač lahko vcepi svarilo, da z judi pretrga vsaktero dotiko, ako noče izgube.

Loterijske srečke

V Brnu dne 7. februvarja t. l.: 14, 61, 57, 37, 44.

Na Dunaji dne 3. februvarja t. l.: 87, 14, 8, 76, 74.

V Gradci dne 3. februvarja t. l.: 19, 39, 11, 23, 66.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. januarja 1899. Pšenica 8 kron 60 vin., rž 7 kron 20 vin., ječmen 6 kron 80 vin., oves 6 kron 20 vin., ajda 8 kron 50 vin., proso 10 kron — vin., turščica 5 kron 80 vin., leča 24 kron — vin., grah 20 kron — vin., fižol 20 kron — vin. Vse cene veljajo za 100 kilogramov.

Razpošiljava sukna samo zasebnikom.

	gld.	2.80	iz dobre	
En odrezek		3 0		
3.10 m dolg za-		4.80		
dostno za		7.50	fine	
1 moško obleko		8 70		
stane samo		0 50	finejše	
		2.40	angleške	
		3.95	grebenčeste	

pristne
ovčje
volne

En odrezek za črno salonsko obleko fl. 10.—

Blago za vrhnje sukne od 3 gld. 25 kr. meter in višje; loden v mičnih barvah odrezek 6 gld. — odrezek 9 gld. 95 kr. — peruvien in dosking, blago za državne in železniške uradnike in sodnijske talarje, najfinejše grebenčasto in ševjot blago, kakor blago za finančne in žandarmerijske uniforme itd., razpošilja po tovarniških cenah kot reelno in solidno dobro znana

sukno-tovarniška zaloga

Kiesel-Amhof v Brnu.

Vzorci pošlje zastoj in poštne prosto. Pošiljatve po vzorcih. Pozor! P. n. občinstvo so opozori, da se blago veliko ceneje dobi, ako se naravnost od nas naroči, kakor pa pri kupcih. Tvrdka Kiesel-Amhof v Brnu razpošilja vsako blago po pravih tovarniških cenah brez prebitka katerega rabata. (1)

Važno za kmetijstvo!

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za prašiče.

Redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi tvorbi mesa in tolsče. Jako blagodejno vpliva na prebavne organe. Zahvalna in priporočilna pisma itd. od mnogih poljedelcev potrjujejo dobroto tega sredstva, katero bi ne smelo manjkati pri nobeni kmetiji. Zavojček 50 v, pet zavojčkov samo 2 K.

Varstvena znamka.

Spričevala.

Gospod pl. Trnkoczy v Ljubljani!

Najlepša hvala za redilni prašek, isti je dobro služil.

Vaš hvaležni

Josip Žnidaršič.

Gradiškuta (Primorje), dne 12. junija 1896.

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani!

Hvala Vam, da ste mi tako brzo poslali prašek za prašiče, ki je imel dober uspeh. Pošljite mi še 5 zamotkov redilnega praška in steklenico tinkture za kurja očesa.

Teršič-Vransko (Štajersko), dne 10. januarja 1897

S spoštovanjem

Ivan Pikl.

Pozor kmetovalci! Po razpisu visoke deželne vlade se sme ta prašek v vseh prodajalnah prodajati, toraj ga tudi zahtevajte na deželi pri Vaših trgovcih itd. Če ga pri Vas ne dobite, potem pišite pod naslovom:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani

z dopisnico za 5 vinarjev in ga dobite takoj po pošti.